

vore Landboforeninger at blive stillet saa frit, at de paa Skuerne kan bruge den Form for Præmiering, som de anser for den ideelle Form. Denne Form er en Individ-Præmie og en Tillægspræmie for Ydelsen. Det er denne Form, der bruges ved Skuerne i Jylland, og det er efter min Mening den bedste. Naar man har denne Form, vil de, der vil købe Avlsdyr, altid have Sikkerhed for, hvor begge Egenskaber er forenede, og de vil da kunne købe de Dyr, som passer dem bedst. Jeg maa her gøre opmærksom paa, at vi jo ogsaa maa tillægge Dyrets Værdi som Slagtekvæg en overordentlig stor Betydning; den er muligvis større, end mange aner — jeg regner her slet ikke med de Forhold, vi har i Øjeblikket, og som ikke er normale, men blot med normale Forhold. Den Gang, man i Jylland kom ind paa at lægge Vind paa fine og tynde Malkekøer, kunde en stor Del af Opdrætterne derovre se, at dette gik ikke an, og de gik da over til det kort-hornede Kvæg, og det var uheldigt, thi derved var man udsat for Blanding. I det hele taget er Forholdet det, at kun ca. $\frac{1}{6}$ af de Kreaturer, der bliver lagt til, bliver slidt op som Malkekøer, de $\frac{5}{6}$ kommer Tid efter anden ud paa Markedet til Salg i Form af Slagtekvæg. Og saa gælder det om, at det er gode, sunde og velbyggede Kreaturer, som kan give nogen Vægt og kan yde en Betaling for det Foder, de har faaet.

Jeg var selvfølgelig ikke uvidende om, at det for en stor Del var de Herrer Konsulenter, der var imod, at Landboforeningerne fik mere frie Hænder. Jeg skal ikke her sige meget om vore Konsulenters Virksomhed i det hele taget. Det er min Opfattelse, at mange af vore Konsulenter udretter et stort og fortjenstfuldt Arbejde; det erkender vi Landmænd fuldt ud. Men vi har ogsaa — desværre, kan vi sige — Erfaring for, at vore ledende Konsulenter kan tage fejl, kan lede i en forkert Retning. Det har, som jeg tidligere har nævnt, været Tilfældet med Hensyn til det jydsk Kvæg. Jeg behøver blot at minde om, at i en lang Aarrække var det paa Skuerne i Midt- og Nordjylland næsten ikke muligt at faa Præmie for en Tyr, naar den ikke enten var fra Sønder Elkær eller stammede derfra. Det gik saa vidt, at man paa Skuerne førte fuldstændig Krig mod de Dyr, der havde en blakket Haarfarve; selv om det var de allerbedste Dyr, blev de smidt ud. Nu er Forholdet det, at netop denne Farve er Grundfarven for det

jydsk Kvæg, men den førte man, som sagt, Krig imod. Nu er man ganske vist slaaet om, og navnlig praktiske Landmænd er kommet til at forstaa, at man var kommet paa Glat og var ved at straffe sig selv, og nu gøres der et meget energisk Arbejde for at vinde det tilbage, der er tabt fra Slutningen af Halvfemserne til 1908—09—10. I det hele taget mener jeg, at Konsulenternes Opgave er at udrette det Arbejde, som Staten og Landboforeningerne antager dem til, og det forekommer mig, at naar de enten vil optræde som Lovgivere eller give Anvisning paa, hvorledes Lovene skal administreres, gaar de videre, end de har Ret til. Hvorledes Lovene skal skrives og administreres, maa helst overlades til Regeringen og Rigsdagen. Derfor vilde jeg, som sagt, meget have ønsket, at den højtærede Minister i Stedet for at gaa efter Konsulenternes Ønske var gaaet efter det Ønske, der kom ude fra Landboforeningerne, ude fra Befolkningen. Det vilde jeg i alt Fald have gjort. Jeg mener, at det havde været rigtigt, om det var sket i større Omfang, end Tilfældet er. Det, det her drejer sig om, er ikke, om Kontrolforeningerne er lønnende eller ikke, men om man har den Tillid til Landboforeningerne, at man tør stille dem saa frit, at de mener, de har Albuenum nok paa Dyrskuerne. De, der ikke tør stille dem saa frit, vil selvfølgelig være Modstandere af Lovforslaget, men det er nu min Tro, at den største Del af dette Tings Medlemmer har saa megen Tillid til Landboforeningerne, at de tør give dem det Albuenum og den Bevægelsesfrihed, som de mener er nødvendig for dem, naar de virkelig skal løse deres Opgave.

Men kunde der naas en Ordning paa en anden Maade, er vi villige til Forhandling. Det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. Th. Nielsen) har jo antydnet, at Lovforslaget vil blive foreslaaet henvist til et Udvalg, og naar et saadant Ønske fremkommer, vil vi selvfølgelig ikke modsætte os det, skønt dette lille Lovforslag er let at overse. Det er jo muligt, at vi i Udvalget kunde finde en anden Form, hvorved vi kunde tilfredsstille de Egne af Landet, hvor Forholdene gør en Ændring som den af os foreslaaede ønskelig.

Hans Nielsen (Viborg Amts 1ste Valgekreds): Hensigten med det foreliggende Lovforslag er jo den, at Dyr af andre Racer end Korthornsracen kan blive fremstillet paa Dyrskuer uden at skulle møde med